

Luk. 15, 10-24 – preek – NGKE – 18-9-2016

Geloven in Generaties 2. Ervaring van God?

Inleiding

“Je moet niet naar je ouders blijven luisteren!”

Want ieder generatie weer wordt persoonlijk door de Heer aangesproken.”

De stem in de nacht die de kleine Samuël in de tempel hoorde,
laat zien hoe de Heer direct contact met Samuël maakt.

Samuël –heel jong nog- zelfs met een strenge boodschap naar pleegvader Eli stuurt.

Het is een gebeurtenis uit de geschiedenis van Israel,

maar deze tekst maakt ook duidelijk dat iedere generatie zelfstandig, persoonlijk
door God wordt aangesproken.

Soms in het spoor van hun ouders,
maar soms dus ook niet!

Zo laten de geschiedenissen in het Oude Testament vaak zien.

Soms zet God via jou je ouders op een nieuw spoor.

Zo zelfstandig is persoonlijk geloof.

Nog iets valt op: zelfs als de Heer je persoonlijk aanspreekt,
hoeft dat je niet direct duidelijk te zijn.

(Geloven in Generaties) 2. Ervaring van God?

Samuël begreep er eerst niets van die stem, Eli ook niet.
 Later wel en Eli moest Samuël toen op weg helpen.
 Dus soms moet je leren begrijpen dat het God is die je aanspreekt
 en ook hoe Hij dat in jouw geval doet.
 Samuel had Eli daarvoor nodig!

Wat mag je van God verwachten?

Sommige mensen komen op een bijzondere manier tot geloof.
 Worden op een bijzondere manier bekeerd.
 Over dat bijzondere hebben we het vaak tegenwoordig
 Maar wat mag je eigenlijk van God verwachten?
 Moet er dan altijd eerst een bijzondere ervaring zijn voordat je kunt gaan geloven?
 De bekende gelijkenis uit Luk 15,
 die van de verloren zonen,
 geeft daar een antwoord op.
 Het thema is 'bekering van zondaren' ('inkeer') en de reactie daarop.
 Dat is tot geloof komen ook, 'bekering'.
 In drie gelijkenissen laat de Heer Jezus zien dat de anderen daar blij mee zou moeten
 zijn. Daar mankeert het nogal aan.
 Maar wat is het, 'bekering'?
 In deze gelijkenissen is dat zoiets als 'gevonden worden' of 'beseffen dat je door God
 de Vader gevonden bent.'

Lees eerst het verhaal nog eens... Lukas 15, 10-24

De Vader

Hoe weet je dat je door de Vader gevonden bent.
 In deze gelijkenis is dat niet doordat de jongste een bijzondere ervaring krijgt, maar
 gaat beseffen wat hij allemaal al heeft.
 God staat tegenover óns, zoals deze vader tegenover zijn zonen.
 Deze vader was heel blij met zijn beide zonen.
 Voor hen had hij dat mooie bedrijf opgebouwd.
 Alles wat hij nu heeft, ziet hij als het bezit van zijn zoons (31).
 Het gáát hem om zijn beide jongens.
 Om hun welzijn, om hun leven.
 Dat is vaders grootste wens.
 En nu bereiken ze de leeftijd dat zij hun eigen verantwoordelijkheid kunnen nemen
 De oudste werkt al volop mee.
 Dat ziet hij graag (31).
 Hij houdt van zijn jongens,
 ze zijn 'z'n' oogappels.
 Hij heeft alles voor ze over.
 Zo'n vader is deze vader.

De jongste

Ook de jongste had het dus goed bij zijn vader.

Een goede werkgever:

hij betaalde zijn werknemers niet alleen op tijd,

hij betaalde ze ook goed (17).

Die hadden meer dan ze nodig hadden.

Ze hielden elke dag over.

De jongste zoon, had een speciale positie.

Natuurlijk genoeg te eten.

Maar ook de mooiste kleding.

En niet te vergeten: inspraak!

Hij droeg een zegelring van de familie (22).

Daarmee kan hij meebeslissen in het bedrijf.

Hij heeft alles wat hij nodig heeft,

ja zelf veel méér dan dat.

Alles wat de Vader bezit is van hem (31)

...

En toch doet het hem niets!

Hij kan er niet blij van worden.

Nee, het lijkt hem te vervelen.

Hij wil zelf een ander leven.

En op een dag is hij het zat.

De goedheid van zijn vader, hangt hem inmiddels de keel uit.

Hij denkt, het scheelt me niks hier.

'Mijn vader kan doodvallen!'

-want als je om je erfenis vraagt, kan je vader voor jou net zo goed dood zijn-

En zo snel het kan verdwijnt hij uit het leven van zijn vader (en van zijn broer)

Het verleden is voor hem dood en begraven.

Hij gaat de toekomst tegemoet.

En hij zoekt de grenzen op van wat hij thuis geleerd heeft,

en gaat er dan ruim overheen.

Feesten, vrouwen en vrijheid.

Vader (2)

Vader is diep geschokt.

Waarom is zijn jongste niet gelukkig bij hem thuis?

hij geeft hem toch alles wat hij nodig heeft?

Wat kan hij hem nog meer geven dan zijn liefde?

En die dag dat zijn jongen hem om de erfenis vraagt,

is een zwarte dag.

Hij zou het natuurlijk kunnen weigeren,

-Hij is tenslotte nog niet dood!-

Maar ja zijn jongen is geen kind meer.

Zo wil hij hem ook niet behandelen.

Hij wil hem niet dwingen.
 Liefde kun je niet dwingen
 Dus laat hij de jongen gaan!
 Dat kost hem een derde van zijn bedrijf.
 -de jongste verkoopt zijn derde deel immers-
 Veel erger het verscheurt zijn hart:
 zijn eigen jongen wringt zich los uit zijn gezin
 en vertrekt naar een ander leven.
 Ver buiten zijn beeld, zijn zorg en zijn liefde.
 Zijn jongen verdwijnt spoorloos uit zijn leven,
 Het is alsof hij die dag overlijdt.
 Maar vaders liefde voor zijn jongen sterft die dag niet.
 Dat kan gewoon niet!
 Vaders hart reisde met hem mee.
 Vaak moet vader aan hem denken,
 vaak staat hij buiten naar hem uit te kijken (20).
 Vol hoop!
 Op een dag zal zijn jongen toch wel begrijpen,
 hoeveel zijn vader van hem houdt?
 Op een dag wel! Dat moet wel!
 Toch?

De jongste (2)

De jongste heeft intussen –ver weg- gevonden wat hij wenst.
 Een ander leven:
 vrijheid , feesten, vrouwen.
 Zijn droom.
 Hij heeft het helemaal gevonden.
 Er maar één maar:
 er hangt een pittig prijskaartje aan!
 hij heeft het allemaal, zolang hij het kan betalen.
 Maar als zijn geld opraakt,
 stopt het feesten onmiddellijk.
 In zijn nieuwe leefwereld krijg je namelijk niets voor niets.
 Ja zelfs niet –zo blijkt- wat je echt nodig hebt:
 eten, drinken en een dak boven je hoofd.

Op een dag midden tussen die vervloekte varkens,
 - een weerzinwekkende schande voor een joodse jongen,
 die te moeten verzorgen-
 dringt het besef met een flits tot hem door:
 ‘varkens zijn hier meer waard dan vreemdelingen’,
 Het voedsel voor de armen,
 de peulen van de Johannesbroodboom,

(Geloven in Generaties) 2. Ervaring van God?

geven ze aan hun varkens,
 Maar niet aan een Joodse vreemdeling.
 Hoe arm en behoeftig ook, ze willen hem er helemaal niets van geven.
 Niemand, iets!
 Een vreemdeling krijgt hier alleen wat hij zelf kan betalen,
 en verder niets voor niets.
 Deze mensen zijn genadeloos,
 ze zorgen uiteindelijk alleen voor zichzelf.

Hoe anders is het thuis.
 Ineens ziet hij het nu,
 wat hij eerst echt niet kon zien.
 Maar nu het donker is, ziet hij het licht pas.
 Hij begrijpt nu pas hoe groot de liefde van zijn vader is.
 Niet alleen voor familieleden en volksgenoten,
 ook voor zijn arbeiders, ja ook voor de vreemdelingen.
 Ja nu ziet het hij,
 zijn vader geeft hen wel te eten.
 Niet alleen armenvoedsel,
 Johannesbroodboompeulen,
 maar veel meer, alles wat ze nodig hebben.
 Meer dan ze nodig hebben.
 Overvloed!
 Hij ziet het helder, nu.
 Ik heb mijn vader onrecht gedaan.
 Terwijl hij me alles gaf wat ik nodig had,
 wilde ik méér voor mezelf.
 Maar meer is niet te krijgen los van Vader.
 Niet voor de lange duur tenminste.
 Dat ziet hij nu wel.

Hij denkt: 'Vader zal wel boos op me zijn,
 ik mag mezelf niet meer zijn kind noemen,
 dat recht heb ik verspeeld.'
 Maar zelfs als loonwerker zal ik het veel beter hebben dan hier.
 En hij slikt zijn trots in en vertrekt naar huis.

Vader (3)

En vader?
 Vader rekent niet af met zijn jongste.
 Hij staat hem op te wachten.
 Als hij hem in de verte thuis ziet komen,
 Vlamt er vreugde door hem heen.
 Hij vergeet al zijn waardigheid

(Geloven in Generaties) 2. Ervaring van God?

-in die cultuur rent een vader niet-
 en rent naar zijn jongen toe en sluit hem in zijn armen.
 'Jongen toch, waar was je al die tijd.
 Kijk nou eens hoe je eruit ziet.'
 En alle verontschuldigen van die jongen wuift hij opzij.
 Het is voor hem een feestdag, vandaag.
 Het einde van een lang ,schrijnend, verdriet.
 'Mijn jongen is thuis.'
 'Hij wil weer bij mij komen leven', dat is dat 'hij leeft'.
 Hij was weg en is terug.
 Een bad, nieuwe kleren, feestelijk eten en drinken,
 en ook zijn positie binnen het familiebedrijf
 -de zegelring- de bevoegdheid om mee te beslissen.
 krijgt hij op dat moment weer terug.

“Maar dat is toch oneerlijk!”, zal de oudste later zeggen.
 Ja, maar niet voor de vader.
 Omdat hij zijn jongens zo lief heeft,
 is hij een genadige vader.
 En genade is altijd oneerlijk.
 Hij geeft niet wat eerlijk verdiend is maar wat hij wil geven.
 Voor hem telt maar één ding:
 mijn jongen is weer thuis,
 waar hij hoort.
 Daar moet je blij mee zijn.

Wij?

Wat zegt dit nu over 'Geloven in generaties'?
 God de Vader houdt ook net zo van ons:
 -zoals die Vader in de gelijkenis-
 van iedere nieuwe generatie van zijn kinderen opnieuw.
 Dat is voor Hem vanzelfsprekend het uitgangspunt.
 Hij legt zich daarop ook graag in de doop vast.
 Hij heeft alles voor ons over.
 We krijgen alles wat we nodig hebben,
 méér dan dat.
 -Soms nu al, soms later-
 invloed en een positie in zijn bedrijf, zijn koninkrijk.
 Daar heeft God de Vader alles voor over.

Echt alles...

Een beetje verwarrend in het beeld van deze gelijkenis:
 maar zijn oudste Zoon, ons oudste broer,
 Jezus Christus,

stuurde Hij alleen om die reden naar ons toe.
 Om ons terug te kunnen brengen naar onze plek in het Koninkrijk.
 Verzorgd, levend en wel, bij Vader thuis in het Koninkrijk.
 Voorgoed los van het kwaad.

Hij zorgt er voor dat ons dit duidelijk verteld wordt.
 Via de bijbel,
 via andere mensen,
 via ook de oudere generaties,
 al die kanalen gebruikt zijn Geest.
 En wat dan als het je niet zo raakt?
 Mijn vraag aan jullie is vanmorgen is:
 ligt dat dan aan God de Vader,
 of aan ons?
 Zou het ook aan óns kunnen liggen?
 Dan lijken we op die jongste jongen.
 We hebben alles al wat we kunnen wensen:
 God die van ons houdt,
 beloften die niet mooier kunnen
 méér kan gewoon niet.
 Toch raakt het ons niet (meer).
 Iedere generatie heeft daarmee te maken.
 Hoe kan dat?
 Dat is een goede vraag!
 Hoe kan dat?

Omdat je ook aan het goede gewend raakt?
 Zelfs als het niet beter kan.
 En dat je dan zomaar gaat vervelen,
 omdat je –als je alles al hebt -niet meer ziet hoeveel het waard is.
 Omdat we denken dat andere dingen beter kunnen zijn.
 Vrijheid, feest, vrouwen/mannen, geld, roem?
 Nou ja vul maar in, wat kan het allemaal zijn.
 Kunnen wij zoals die jongste
 blind worden voor Vaders goedheid?

En dan zeg je misschien:
 ‘maar ik merk niks van God’
 `Waarom zou ik dan op Hem vertrouwen?
 Vraag: wat moet Hij jou nog meer laten merken.
 ‘Maar hoe weet ik dan, dat God van mij houdt?
 Maar wat kan Hij je nog meer geven dan Jezus?
 Wat kan Hij nog meer zeggen dan:

'Ik houd van je' (Joh. 3,16)
 Als dat niet genoeg is,
 wat kun je dan nog meer zeggen?

Weet je, je hebt alles al maar je beseft het nog niet.

We verlangen allemaal wel eens naar een teken –lees een bewijs- van God.
 -soms heeft God een reden om je dat te geven-
 Maar mag je dat nog van Hem verwachten, als je al zoveel gekregen hebt.
 Als Hij zijn liefde voor je zo al bewezen heeft.
 Vraag je van iemand die je alles geeft,
 nog meer bewijs?
 Want Hij houdt van ons, dat staat al vast.
 Iedere druppel bloed van Jezus is daarvan het grimmige maar kostbare bewijs.

Nou God de Vader kan niet wachten tot wij thuis komen op onze plek.
 weer met Hem meebeslissen in het Koninkrijk.

Als ons dat niet zoveel doet
 Aan wie ligt dat dan?
 Hij zal ons niet dwingen, want liefde kun je niet dwingen.

Misschien moeten we er zelf wel achter komen.

*Want je beseft de genade van God je Vader pas,
 wanneer je aan de genade van mensen wordt overgeleverd.*

zoals die jongste toen

Amen

@Wieb Dijksterhuis, september 2016

P.S. Niet alleen in deze gelijkenis leren we de liefde van de Vader kennen, die kun je door de hele bijbel heen lezen. Lees eens mee.”

<https://youtu.be/LhPy86bkdhY>